

Sandvikens Bataljons årsrapport 1964

Valgene ble holdt i Sandvikens Bedehus den 13/2-64 og ble ledet av den avtroppende sjef Rolf Rasmussen. Der var fremmøtt 18 soldater, 3 slagere, 9 offiserer og 10 gamlekarer (disse var nesten i flertall). Det ble i det hele tatt et dårlig år når det gjaldt oppslutning av soldater.

Offiserer 1964.

Terje Kvamme	Sjef
Terje Engevik	1. kompanisjef
Asbjørn Moldestad	2. kompanisjef
Fredrik Halvorsen	2. løytnant
Eivind Helland	4. løytnant
Svein Tangseth	Fanebærer
Odd Christensen	Tambur
Rolf Throndsen	Adjutant
John Arild Lervik	1. faneoffiser
Svein Boland	2. faneoffiser
David Deutch	3. faneoffiser

Foran fra venstre: Fredrik (Medd'n) Halvorsen, Terje Engevik, Rolf Throndsen, Asbjørn (Appa'en) Moldestad, Eivind Helland.
Bak: David Deutch, Svein Tangseth, Odd Christensen og John A. Lervik.

Guttene fikk beskjed å møtes utenfor apoteket i Sandviksveien den 25. og 26. februar for utdeling av effekter og innmelding, men Herman Skare overlot korpset sin garasje til utleveringen slik at

man slapp å stå på gaten med dette arbeidet. Rådsmøtene måtte holdes hjemme hos offiserene privat. Husspørsmålet ble etter hvert mer og mer prekært, og offiserene arbeidet under vanskelige forhold. Kassene med effekter måtte også flyttes og de havnet i kjelleren til Terje Engevik. Rådsmøtet 18.2. ble holdt hos Kjell Thronsdén hvor blant andre også Johan Aarberg var tilstede. Loddsalg ble diskutert, og Kvamme opplyste at han hadde snakket med Sverre Andreassen som hadde tilbudt å forære korpset elektriske artikler som gevinster til eventuelle utlodninger. Aarberg etterlyste stoff til "Sandviksnytt", og sjefen hadde forhørt seg om eventuell innkvartering på Ungdomsherberger under den kommende landtur. Landturen til Øystese er utelukket på grunn av for liten sengeplass. Voss og Geilo ble foreslått. Sablene ble hentet frem, og det ble besluttet å fornikle dem og få påsatt nye dusker. Som kasserer for dette året ble valgt Terje Engevik, som helst ville slippe men han ble enstemmig valgt til jobben.

Lørdag 7/3 stilte man på linje for første gang denne sesongen. Der var møtt opp 50 soldater, derav 20 nye. Blåseren var ikke på høyde ennå, og heller ikke slagerne var helt på topp. Kun 3 slagere hadde trommene i orden, men det ble lovet at det skulle bli bedre neste gang. Fjernsynsprogrammet "TV trekampen" gikk fra Bergen på denne tiden, og korpset ble anmodet om å stille opp på Sandvikens Skole og assistere med programmet. Vi kunne imidlertid ikke hjelpe til idet oppgaven gikk ut på å samle mest mulig tre- og messingblåsere, og her kunne ikke korpset komme inn. Nu gikk det slag i slag med trening utover i mars og april måned, men tilgangen av soldater var og ble dårlig. Lørdag den 4/4 regnet det litt for første gang siden øvelsene begynte, så været var det ingenting å si på. På rådsmøte den 22/4, diskuterte man trommene som var i en dårlig forfatning. Slagerne hadde fått flere nye skinn, men nå klaget de på trommene. Det ble besluttet å kjøpe inn en tromme, samt røde plasttrekk til trommene.

Lørdag 25/4 stilte da korpset med en ny tromme samt nye røde plasttrekk. Trommene hadde man fått billig hos Cappelen for kun kr. 120,-.

Søndag 26/4 var det fellesutmarsj med Skansens, men noe håp om en vellykket utmarsj ble slukket allerede i morgentimene. Det regnet og regnet - ja det regnet faktisk hele dagen. Ikke med store forventninger, men med et lite håp om opphold marsjerte de to korps til Stemmemyren. Det var vått og kaldt da soldatene gikk for å skifte, og det ble en elendig periode for guttene. Skansens vant med hele 5-0 i fotball, og med offiserene gikk det ikke stort hedre - Sandviken tapte med 4-0. I løping gikk det bedre. Her tok Sandviken 2. og 3. plass i yngste klasse 1. 2. og 3. i mellomste klasse. I eldste klasse hadde ikke Sandviken noen soldater som var gammel nok, og Skansens reiste med alt av pokaler i denne klassen. Man fikk senere komme inn i garderoben slik at ikke soldatene ble så altfor våte, og kl. 16.30 møtte korpset musikken ved Sporveissløyfen og marsjerte til Mulebanen hvor utdeling av diplomer og en vandrepokal ble utdelt. Hovedinntrykk: En våt dag, skriver referenten.

Lørdag 16/5 var det et vakkert vær, og alle gledet seg stort til dagen etter, 17. mai. Men forhåpningene ble tidlig gjort til skamme - det regnet. Dagen, som var en festdag på mer enn en måte, idet det var pinsedag og 150 år siden landet fikk sin grunnlov, og dertil korpsets 107 års stiftelsesdag, ble våt. Men ingenting kunne ødelegge feststemningen blant oss. Vi var 45 soldater som stilte på linje kl. 09:30 i full uniform med medaljer og rifler med flagg knyttet sammen med røde og hvite bånd. Som tidligere fikk vi en vakker blomsterbukett fra fru Madsen. Tilstede var også Eidsvåg Musikklag som 17. mai komiteen skaffet til veie for oss de siste par år. Før vi marsjerte fra Sandvikstorget holdt Bjørn Nilsen (sjef 1957) en meget god tale. Først ble det marsjert til Sandvikens Skole hvor guttemusikken spilte og overlærer Opedal holdt en pen tale og Fedrelandssangen ble sunget.

Deretter marsjerte vi til Rothaugen skole, til Krohningen og til Kristi Krybbe skoler hvor vi tok opp elever. Her sluttet også Skansens Bataljon seg til og samlet bar det til Festplassen. Sandvikens Bataljon fikk stor ros for sin marsjering dette året, og ble betegnet som et av de stiligste. På Sandviken Skole fikk guttene den tradisjonelle bevertning med kaker og brus, og været som tidligere hadde vært grått, var nu vakkert med høy klar himmel og en varmende sol.

Fredag 22. mai holdt korpset den tradisjonelle generalprøve i eksersis på skoleplassen, og øvelsen gikk bra.

Lørdag 23. Mai var dagen vi hadde sett frem til, både med frykt og forventning, nemlig den store fellesoppvisning med Skansens Bataljon. På Sandvikstorget stilte skolemusikken og 45 soldater opp, og der ble marsjert til Mulebanen hvor vi møtte Skansens. Ved innmarsjen ble Sandviksmarsjen spilt. Bjørn Kvamme innledet med en kort tale, og Skansens var først i ilden. Deres oppvisning ble god, meget god og det var med en viss spenning vi marsjerte inn, men det må sies at den oppvisning Sandvikens Bataljon presterte ikke var dårligere - ja, det var dem som mente at den var et hakk bedre. Det får andre vurdere, men med så mange nybegynnere fra første dagen, var det en meget habil prestasjon Sandvikens presenterte. Det viste seg igjen, som så ofte tidligere, at det er på sett og vis lettere å utføre en god bataljonseksersis med en liten tropp enn med en altfor stor tropp med gutter. Linjene blir renere, og takten raskere. Oppvisningen ble avsluttet med defilering og parade.

Landtur 1964.

Allerede tidlig i sesongen ble det bestemt at landturen skulle gå til Voss, og vi hadde fått et imøtekommende svar fra Skulestadmoen Ungdomsherberge at vi var velkomne. Lørdag den 13. juni var den store dagen, og korpset stilte på linje kl. 13.30 og kl. 14.15 var det avmarsj fra Sandvikstorget. Flere av korpsets gutter hadde de to solfylte dagene fra 1960 i erindring da også korpset hadde landtur til Voss, men da var det nærmere 30 gr. i skyggen. Dette fikk man dessverre ikke oppleve denne gangen, men stort sett var det bra. En og annen regnbyge var det, men ikke særlig sjenerende for korpsets aktiviteter. John Skåland, som alltid var tjenestevillig, kjørte all bagasjen til stasjonen, og dit kom vi kl. 15.10, mens toget skulle gå kl. 15.30. Mange av de pårørende fulgte guttene til stasjonen, og med mange gode formaninger, bar det avsted. Etter en vellykket tur, var vi fremme på Voss kl. 18.00. Der regnet det, men det kunne vi ikke gjøre noe med. Vi måtte imidlertid gå til Skulestadmoen, men marsjeringen innskrenket seg til selve Vossebygden, og så ble fanen rullet sammen, og i grupper fortsatte man til Ungdomsherberget. Her ble vi hjertelig mottatt av Oswald Kristiansen, en meget hyggelig og kjekk kar, som anviste oss værelser. "Huset' er dokkers så lenge dokker er her" og "lat som dokker er heme". Dette var et språk som guttene forsto. Der ble straks byttet klær til et mer sportslig antrekk, og i mellomtiden var middagen klar. Den besto av seibiff, og guttene som var temmelig sulten, lot maten smake til vertskapets store glede. Etter middagen tok man det med ro, og kl. 22.00 var de fleste kommet til sengs. Guttene var trette og trengte litt søvn. Bare noen få syntes ikke å vite hva tretthet var.

Tidlig søndag morgen var den første kommet til sjefen og ba om å få ro litt på vannet. Klokken var da ikke mer enn 06:30, men det fikk han ikke lov til. Kl. 08:00 var det frokost, og så fikk guttene en times fri. Det regnet litt på morgenen, men senere kom solen frem, og det ble noenlunde bra vær. Kl. 10:00 startet løpskonkurransene, og det ble mange morsomme og knivskarpe dueller. Så kom det store øyeblikk da "hederlige" skulle utdeles. Ingen ble skuffet, det ble en sterk diskusjon hvorvidt 1. kompanisjef skulle få dette hederstegnet. Han fikk det tilslutt, men festet på ryggen av uniformsjakken, og slik bar han den resten av dagen. Litt løyer må det jo også til på en landtur. Av den slags hadde vi også noe som tilsynelatende er blitt en tradisjon. Sjefen skulle døpes. Han ble rett og slett kastet i vannet med klærne på. Både soldater og offiserer

var med på denne bedriften, og slikt gjør man selvfølgelig ikke ustraffet. Etter hvert som timene gikk, innhentet skjebnen den ene etter den andre av offiserene og slagerne. Bare to klarte å snike seg unna.

Det nærmet seg middag, og retten denne dagen var de berømte kjøttkaker, og de gikk ned med glupende appetitt. Så var det å bytte og gjøre seg reiseklar. Vi skulle ta bussen til Voss, men det varte og det rakk og ingen buss viste seg, og til slutt bestemte vi oss for å gå nedover, men vi var temmelig betenkt om vi ville rekke toget. Imidlertid til alles glede tok bussen oss igjen i den første svingen, og vi pustet lettet ut. Vi marsjerte gjennom Vossevangen i strålende solskinn, og turistene hadde det travelt med sine filmapparater.

På toget var det mange som tok seg en blund, og vi kom til Bergen i pøsende regnvær.

Bergen forneker seg ikke. Dette var sikkert også grunnen til at så få av de eldre var møtt frem, men der var mange av guttenes pårørende. Vi marsjerte til Sandvikstorget under full musikk- og forsøkte å se glade ut. Så ble det tale av sjefen som fortalte litt fra turen, og så gikk man over til premieutdelingen.

I løp fikk følgende medaljer:

Yngste klasse:

1) Tore Appelseth, 2) Sigurd Strømmen.

Mellomste klasse:

1) Trygve Knudsen 2) Terje Kolstad

Eldste klasse:

1) Helge Rasmussen 2) Henning Nistad.

Offiserer:

1) Terje Engevik 2) Jan Larsen

Følgende fikk 5 års medaljen:

Harald Hoem, Jan Helge Wisnes, Brynjulf Berg, John A. Lervik, Brigt Scheie, Øyvind Rasmussen, Helge Rasmussen, Eivind Helland, Henning Nistad og Terje Kolstad.

Beste pelotong i løp var 2. pelotong v/Fredrik Halvorsen.

Beste nybegynner ble Tore Appelseth. Han fikk også krus for beste loddselger.

Beste pelotong i eksersis var 3. pelotong v/Asbjørn Moldestad.

Deretter spilte musikken et nummer mens de minste guttene gikk blant de fremmøtte og samlet "kollekt". Der kom inn kr. 163.- som vi takker publikum for.

Utdelingen ble så fortsatt.

Beste soldat for året ble Knut Johnsen.

Asbjørn Moldestad fikk 10-års kruset.

Maskotten vår, Terje Thomassen var ikke med på landturen på grunn av sykdom. Han var imidlertid møtt frem på Sandvikstorget og måtte og få tildelt "hederlig".

Johan Aarberg ble overrakt en tinnvase som takk for arbeidet med "Sandviksnytt" og ellers annet for korpset.

Man sluttet av med parade og defilering.

Korpsets offiserer takker hjertelig "Dameklubben" og rådets medlemmer for den hjelp de har ytet korpset i denne sesongen. Spesielt takkes gamlekarene Sverre Andreasen, Johan Aarberg, Bjarne Kolstad og Bjørn Nilsen for all interesse.